दतर्कितं भुवन चयं निर्दशाननं रावणरिहतं करिखनादव तथा विधमहासंरक्षदर्भनादुत्रोच्यते लृट्शेषचेति लृट् अच कियायाः कियाथीया चन्यः प्रद्वीभविखत्कालः शेषः॥ ३१॥

भ॰ स्वीवेत्यादि। वयमिरं साधिवव्यामः व्यापादिवव्याम दित एतद्रधी स्वीवव्यान्तिकं समीपमामेदुरागताः कपीनां संघाता दत्यनुषच्यते अकसादतर्कितं यथा खात्त्रथा भुवनं रावणप्रद्रन्यं करिव्यनादव महापराक्रमदर्भनादुलेचियं॥ ३९॥

कत्तीसि कार्यमायातैरीभिरित्यवगम्य सः। का कुत्स्थपादपच्छायां श्रीतस्पर्शामुपागमत्॥ ३२॥

जिल्म कर्तियादि। एभिरायातैर्वानरैः कार्यं मीतानेषणादि कर्तास्म करियामीति त्रवगम्य त्रनद्यतने भविष्यति लुट्स्यीवः कालुत्स्थपादपकायामुपागमत् पद्यन्तदति पादाः पदरजेति कर्त्तरि घञ् तत्र भविष्यतीति निष्टमं पादैः पिवतीति पादपा दत्तः त्राताऽनुपसर्गेकः कालुत्स्थः पादपदव समात्रयणीय लात् तस्य कायां भीतस्यभी त्रनुदेजनकरीं स्पृथ्यतद्दति स्पर्भ सन्मात्रवच्यते त्रकर्त्तरिचेति घञ् ननु पदर्जित्यादिना तत्र हि स्पृण्यवपतापदति वक्तव्यमित्युकं स्पृण्यतीति स्पर्भवपतापः ॥ ३२॥

भ॰ कर्त्तेत्यादि। श्रागतेरेभिर्वानरैरहं कार्यं मीतान्वेषणादिरूपं कर्त्तासा करियामि द्यां रूपं दत्यवगम्य निश्चत्य सुगीवः काकु त्थपादपद्यामुपाममत् रामान्तिकं गतवानित्यर्थः श्रीत